

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tost/34/2017
Identifikačné číslo spisu: 9517100032
Dátum vydania rozhodnutia: 17. októbra 2017
Meno a priezvisko: JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9517100032.6

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Daniela Hudáka, sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obvinenému T. J. a spol., pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné na neverejnom zasadnutí konanom 17. októbra 2017 v Bratislave o sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu zo 4. októbra 2017, sp. zn. 2Tp/7/2017, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky s a z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd uznesením zo 4. októbra 2017, sp. zn. 2Tp/2/2017 podľa § 76 ods. 3 Trestného poriadku návrh prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/2 Gv 161/16/1000-361 z 18. septembra 2017 na predĺženie lehoty trvania väzby obvinenému C. J., nar. XX.XX.XXXX v K., Česká republika, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Bratislava zamietol a lehotu trvania väzby u obvineného C. J., nar. XX.XX.XXXX v K., Česká republika, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Bratislava nepredĺžil. Podľa § 81 ods. 1 Trestného poriadku obvineného C. J., nar. XX.XX.XXXX v K., ČR, trvale bytom J. A. X/E, N., naposledy bytom K.. W.. C. XX, N., t. č. v ÚVV Leopoldov prepustil z väzby na slobodu. Podľa § 81 ods. 1 Trestného poriadku konštatujúc existenciu dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku ako nahradenie väzby špecializovaný súd prijal peňažnú záruku v sume 30.000 € (slovom : tridsaťtisíc eur), ktorú za obvineného C. J. zložila JUDr. Katarína Almášiová, trvale bytom C. X, XXX XX C. R. V.. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku za konštatovania dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku ako nahradenie väzby súd uložil aj dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným C. J.. Podľa § 82 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. e), písm. f), písm. h) Trestného poriadku obvinenému pri súčasnom prepustení z väzby na slobodu uložil tieto primerané povinnosti a obmedzenia: zákaz vycestovať do zahraničia, zákaz vykonávať činnosť, pri ktorej došlo k spáchaniu trestného činu, zákaz vzdaľovať sa z miesta pobytu alebo z obydľia na dobu dlhšiu ako 3 (tri) dni okrem vzdialenia sa na súdne konania alebo konania pred štátnymi a správnymi orgánmi, povinnosť pravidelne sa dostavovať k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v sídle trvalého pobytu obvineného, zákaz styku s osobami, ktoré sú obvinené alebo sú svedkami v trestnej veci

obvineného T. J. a spol. vedenej na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. 2Tp/2/2017 a 2Tp/7/2017. Podľa § 82 ods. 3 Trestného poriadku plnenie a kontrolu uložených povinností a obmedzení bude u obvineného C. J. vykonávať probačný a mediačný úradník Okresného súdu Pezinok. Obvinenému zároveň uložil povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta pobytu. Proti tomuto rozhodnutiu podal prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sťažnosť ihneď do zápisnice dňa 04. októbra 2017, ktorú doplnil dňa 09. októbra 2017. V sťažnosti uviedol, že existujú dôvody trestného stíhania, ako aj dôvody väzby, avšak nesúhlasí s myšlienkou súdu, že eventuálny útek obvineného je len hypotézou, ktorá sprevádza trestné stíhanie. Väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. u obvineného stále trvá, na tomto väzobnom dôvode sa v priebehu vyšetrovania nič nezmenilo. Mal za to, že pokiaľ si vysokopostavený funkcionár Prezídia Policajného zboru (pozn. súdu obvinený) potom, čo ho niekto fyzicky napadne namiesto toho, aby postupoval v zmysle zákona, k sebe do bytu zavolá čelného predstaviteľa zločineckej skupiny označovanej ako N. - S. V. a má mu uviesť, že chce pomôcť, lebo ho dobili nejakí ľudia, konkrétne ochrankár z nejakého privátu a poprosil ho, aby to dal do poriadku aby sa mu nič nestalo a nič nevyplávalo na povrch a navyše si nechá vybaviť aj nejaké odškodné, tak to len zvyšuje stupeň podozrenia o prepojení obvineného s členmi zločineckých skupín. Takáto výpoveď len v zásade môže potvrdzovať tvrdenie K. C. o spolupráci obvineného aj s inou zločineckou skupinou. Prokurátor odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Tost/25/2017 najmä s poukazom na zváženie tzv. iných okolností prípadu a na už uvádzané kontakty obvineného na orgány odhaľujúce trestnú činnosť a jeho bývalú policajnú minulosť a funkciu, ktorú v policajnom zbore zastával. Osoba obvineného a ani povaha prejednávaneho prípadu nedávajú v súčasnom štádiu konania dostatočnú záruku na to, aby mohol byť účel väzby dosiahnutý prijatím sľubu probačného a mediačného úradníka. Prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil sťažnosťou napadnuté rozhodnutie, zamietol žiadosť obvineného na prepustenie z väzby a ponechal obvineného vo väzbe podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por., nenahradil jeho väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka a neprijal peňažnú záruku. Súčasne navrhol, aby súd predĺžil lehotu trvania väzby o sedem mesiacov, t. j. do 23. mája 2018. Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažnosti prokurátora preskúmal podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sudca pre prípravné konanie rozhodol v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom. Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že:- uznesením o vznesení obvinenia vyšetrovateľ Národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky v Bratislave, sp. zn. PPZ-755/NKA-PZ-BA-2016, z 28. januára 2017 vzniesol proti C. J. obvinenie zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné pre skutok podrobne rozvedený vo výrokovej časti označeného uznesenia,- dňa 23. marca 2017 sudca pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu uznesením, sp. zn. 2Tp/7/2017, rozhodol o vzatí obvineného C. J. do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Lehota väzby začala plynúť 23. marca 2017 o 10.00 hod. Dňa 10. apríla 2017 rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 6Tost/13/2017 o zamietnutí sťažnosti obvineného C. J. proti vyššie označenému uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, - dňa 2. júna 2017 sudca pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu uznesením, sp. zn. 2Tp/7/2017, zamietol žiadosť obvineného C. J. o prepustenie z väzby. Dňa 15. júna 2017 rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 3Tost/19/2017 o zamietnutí sťažnosti obvineného C. J. proti vyššie označenému uzneseniu Špecializovaného trestného súdu.- dňa 26. júla 2017 sudca pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu uznesením, sp. zn. 2Tp/7/2017, rozhodol o prepustení z väzby obvineného C. J. na slobodu, za súčasného prijatia peňažnej záruky v sume 10 000 eur (slovom desaťtisíc eur), ktorú so súhlasom obvineného za neho zložila JUDr. Katarína Almášiová. Obvinenému podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku za konštatovania dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku ako nahradenie väzby uložil aj dohľad probačného a mediačného úradníka. Zároveň mu súd uložil povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta pobytu. Postupom podľa § 82 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. e), písm. f) a písm. h) Trestného poriadku mu bol uložený zákaz vycestovať do zahraničia, zákaz vykonávať činnosť, pri ktorej došlo k spáchaniu trestného činu, zákaz vzdávať sa z miesta pobytu alebo z obydlija na dobu dlhšiu ako 3 (tri) dni, okrem vzdialenia sa na súdne konania alebo konania pred štátnymi a správnymi orgánmi, povinnosť pravidelne sa dostavovať k probačnému a

mediačnému úradníkovi okresného súdu v sídle trvalého pobytu obvineného a zákaz styku s osobami, ktoré sú obvinené alebo sú svedkami v trestnej veci obvineného T. J. a spol. vedenej na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica pod. sp. zn. 2Tp/2/2017 a 2Tp/7/2017. Podľa § 82 ods. 3 Trestného poriadku plnením a kontrolou uloženej povinnosti poveril súdom určeného probačného a mediačného úradníka z Okresného súdu Pezinok. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvedené uznesenie uznesením sp. zn. 3Tost/25/2017 zo dňa 07. augusta 2017 zrušil v celom rozsahu, podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku žiadosť obvineného C. J. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol, podľa § 81 ods. 1 Trestného poriadku žiadosť obvineného o nahradenie väzby peňažnou zárukou taktiež zamietol a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol tiež žiadosť obvineného o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka. Najvyšší súd konštatuje, že o väzbe obvineného C. J. bolo doposiaľ rozhodované priebežne, plynulo, urýchlene a v súlade s § 2 ods. 6 Trestného poriadku, čl. 17 ods. 1, ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 1 písm. c), ods. 3, ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Taktiež pokiaľ špecializovaný trestný súd v uznesení konštatoval existenciu dôvodov väzby u obvineného, v súčasnom štádiu konania, najvyšší súd si takýto záver osvojil. Najvyšší súd sa taktiež stotožnil so všetkými výrokmi daného uznesenia, avšak nestotožnil sa s jeho odôvodnením, ktoré sa zaoberá najmä skúmaním materiálnych podmienok väzby a vyhodnocuje nazhromaždené dôkazy. Špecializovaný trestný súd totižto žiadnym spôsobom neodôvodnil dôvody, pre ktoré nahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka, peňažnou zárukou či uložením primeraných povinností a obmedzení. Podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest. Podľa § 76 ods. 1 Tr. por. väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas. Podľa § 76 ods. 3 Tr. por. súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodne o väzbe alebo o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní tak, aby v prípade podania sťažnosti proti rozhodnutiu mohol byť spis predložený nadriadenému súdu najneskôr päť pracovných dní pred uplynutím lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo pred uplynutím lehoty väzby v prípravnom konaní; nadriadený súd rozhodne do uplynutia lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo lehoty, ktorá sa má predĺžiť, inak predseda senátu nadriadeného súdu prepustí obvineného z väzby na slobodu písomným príkazom, ktorý musí byť primerane odôvodnený. Predĺžiť lehotu väzby možno len vtedy, ak návrh podľa odseku 2 bol podaný včas a ak nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania. Predĺženie lehoty väzby môže trvať až sedem mesiacov, lehota väzby v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť dĺžku podľa odseku 7. Pri späťvzátí návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby sa postupuje primerane podľa § 72 ods. 3. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaneho prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu. Podľa § 81 ods. 1, štvrtá veta Tr. por. so súhlasom obvineného môže peňažnú záruku zložiť aj iná osoba, ale pred jej prijatím musí byť oboznámená s podstatou obvinenia a so skutočnosťami, v ktorých sa nachádza dôvod väzby. Podľa § 81 ods. 1, piata veta Trestného poriadku na dôvody, pre ktoré peňažná záruka môže pripadnúť štátu, musí sa obvinený a osoba, ktorá peňažnú záruku zložila, vopred upozorniť. Podľa § 81 ods. 2 Trestného poriadku s prihliadnutím na osobu a majetkové pomery obvineného alebo toho, kto za neho zloženie peňažnej záruky ponúka, povahu činu, jeho následok a iné okolnosti prípadu predseda senátu alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie v rámci postupu podľa § 72 ods. 2 alebo § 302 ods. 2 opatrením určí výšku peňažnej záruky a spôsob jej zloženia a doručí opatrenie tomu, kto má peňažnú záruku zložiť, alebo postupuje podľa § 72 ods. 2 alebo § 302 ods. 2 bez vydania tohto opatrenia. Podľa § 82 ods. 1 Tr. por. ak sudca pre prípravné konanie alebo súd rozhodol podľa § 80 alebo § 81, že sa obvinený ponecháva na slobode alebo že sa z väzby prepúšťa na slobodu, na

posilnenie účelu, ktorý by sa inak dosiahol väzbou, môže orgán rozhodujúci o väzbe zároveň uložiť jedno alebo viac primeraných obmedzení alebo povinností, najmä a) zákaz vycestovania do zahraničia, b) zákaz vykonávať činnosť, pri ktorej došlo k spáchaniu trestného činu, c) zákaz návštev určených miest, d) povinnosť odovzdať legálne držanú zbraň, e) zákaz vzdávať sa z miesta pobytu alebo z obydlija okrem vymedzených podmienok, f) povinnosť pravidelne alebo v určenom čase sa dostaviť na štátny orgán určený súdom, g) zákaz vedenia motorového vozidla a odovzdanie vodičského preukazu, h) zákaz styku s určitými osobami alebo zákaz úmyselne sa priblížiť k určitej osobe na vzdialenosť menšiu ako päť metrov, i) povinnosť zložiť peňažné prostriedky na účely zabezpečenia nároku poškodeného na náhradu škody, j) zákaz alebo obmedzenie kontaktu s určenou osobou v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami, alebo k) zákaz zdržiavať sa v blízkosti obydlija určenej osoby alebo v určenom mieste, kde sa takáto osoba zdržuje alebo ktoré navštevuje. Najvyššiemu súdu začiatkom odôvodnenia tohto rozhodnutia nedá nekonštatovať, že sťažnosť prokurátora zo dňa 09. októbra 2017 je nedostatočne odôvodnená a najvyšší súd len s veľkými ťažkosťami vyvodzoval podklad, na ktorom prokurátor založil jej odôvodnenie. Prokurátor neuviedol skutočnosti, na základe ktorých by súd mal predĺžiť väzbu obvineného, v sťažnosti len odkázal na predchádzajúce rozhodnutie najvyššieho súdu, ktorý uviedol, že v súčasnom štádiu konania osoba obvineného a ani povaha prejednávaneho prípadu nedávajú dostatočnú záruku na to, aby mohla byť väzba nahradená inými, miernejšími prostriedkami, pričom prokurátor nezdôvodnil v čom považuje navrhnutú záruku za nedostatočnú. Jediné na čo prokurátor poukázal, je výpoveď svedka S. V., ktorá má zakladať pravdepodobnosť prepojenia obvineného s členmi zločineckých skupín. Je pravdou, že napojenie na tohto svedka na jednej strane vzbudzuje dôvodné podozrenie z páchania trestnej činnosti, avšak nemôže zakladať dôvod, na ktorom je postavené zotrvanie obvineného vo väzbe. Takýto postup prokurátora nemožno považovať za postup vykonávajúci dozor nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní, pričom rovnako súd poukazuje na počet doposiaľ vypočutých svedkov v prípravnom konaní (celkovo 26), niektorých aj opakovane a počtom svedkov, ktorý majú byť v konaní vypočutí (celkovo 31) ako i úkonov, ktoré boli doposiaľ vykonané. Od konca augusta tohto roka nebol vo veci vykonaný žiaden ďalší dôkaz a vyšetrovanie sa nikam neposunulo. Samotný špecializovaný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že rozhodnutie o väzbe musí byť naozaj zdôvodnené aj skutkovými okolnosťami, čo znamená, že sudca sa musí vysporiadať aj s reálnou dôvodnosťou podozrenia. S touto sa prvostupňový súd vysporiadal konkrétne na strane 10 svojho rozhodnutia, kde uviedol, že dôvodnosť trestného stíhania u obvineného pretrváva a prebiehajúce trestné stíhanie na tomto stave nič nezmenilo. Odkázal pritom aj na predchádzajúce rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v tomto konaní, ktoré poukazovali predovšetkým na výpovede svedkov L., C., D., K., Q. a S. resp. na niektoré nepriame listinné dôkazy, ktoré podozrenia zo spáchania skutkov, ktoré sa obvinenému kladú za vinu naozaj odôvodňujú. Najvyšší súd poukazuje na niekoľko výpovedí napr. svedka C., ktorý vo svojej výpovedi (zväzok vyšetrovacieho spisu XXVI č. I. 8230 - 8259) uviedol, že obvinený zabezpečoval policajné prevozy, ŠPZ na auto, sprevádzal T. K. pri návštevách bánk odkiaľ mali byť vybraté peniaze, tiež mu robil ochranku a dohliadal na „riadne“ vyšetrovanie vecí vedených UBOK v prípade p. N., svedok S. V. uviedol (zväzok XXVIII č. I. 8631 - 8658 vyšetrovacieho spisu), že bol práve u obvineného, keď mu niekto volal, že zastrelil W. N.. Zhodnotenie týchto dôkazov, ako aj ich význam, bude úlohou súdu prvého stupňa v prípade podania obžaloby. Pri rozhodovaní o väzbe bola dôležitá dôvodnosť podozrenia, ktorá v tomto prípade u obvineného J. evidentne naďalej pretrváva, nakoľko v spleti krokov a podozrení uvedených vo vyšetrovacom spise (výpovedí svedkov, znaleckom posudku, konania obvineného, podozrením z napojenia na podozrivé osoby atď.) vyplýva dôvodné podozrenie, že na týchto skutkoch (tak ako sú uvedené v uznesení o vznesení obvinenia ako i prvostupňovom rozhodnutí), sa obvinený podieľal dokonca v čase, keď zastával dôležitú funkciu v policajnom zbore. V ďalšom štádiu trestného konania bude úlohou prokurátora, aby tieto dôkazy pretavil do takej roviny, ktorá bude spôsobilá „udržať obžalou“ na súde a postavenie obvineného pred súd. Je nespochybniteľné, že v súčasnom štádiu konania existujú dôvody väzby, nakoľko zo spisového materiálu vyplýva, že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu (v tomto prípade zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., prečinu nátlaku podľa § 192 ods. 1 ods. 2 písm. d) Tr. zák., v súbehu so zločinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák. a zločinu pokračovacieho podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c)

Tr. zák.) a taktiež existuje podozrenie, že tento skutok spáchal práve obvinený. Pokiaľ ide o tzv. útekovú väzbu, jej dôvodnosť bola preukázaná konkrétnym správaním sa obvineného, a to útekom do Českej republiky potom, čo sa údajne od JUDr. S. O. (momentálne na úteku) dozvedel o pripravovanej policajnej akcii. Na polícii sa prihlásil až potom, čo sa dozvedel, že bol na neho vydaný zatýkací rozkaz. Potom čo mal najvyšší súd za preukázané väzobné dôvody zameral sa na skutočnosť, či väzbu u obvineného J. nemožno nahradiť väzbu miernejším opatrením. Súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodujúci o väzbe je oprávnený (a vzhľadom na preferenciu osobnej slobody vyplývajúcu z čl. 5 ods. 1 dohovoru aj povinný) skúmať, či účel väzby nemožno rovnako dobre dosiahnuť ponechaním alebo prepustením obvineného na slobodu za súčasného dozoru probačného a mediačného úradníka alebo ďalšími inštitútmi nahrádzajúcimi väzbu. Prepustenie obvineného z väzby alebo jeho ponechanie na slobode na základe záruky, t. j. akéhokoľvek prostriedku prípustného podľa vnútroštátneho práva, ktorý je miernejší ako obmedzenie osobnej slobody a ktorý je zároveň spôsobilý zabezpečiť účel väzby, je možnosťou, ale nie oprávnením obvinenej osoby, ktorej sloboda je alebo má byť obmedzená. Pri rozhodovaní sa preto musí dôsledne zvažovať, či prijatie akej konkrétnej záruky preváži nad dôvodnou obavou vyjadrenou v ustanoveniach § 71 ods. 1 písm. a) až c) Trestného poriadku (R 20/2009). V prípade, ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c), súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie má podľa Trestného poriadku k dispozícii viaceré prostriedky na ponechanie obvineného na slobode alebo prepustenie z väzby na slobodu, a to záruku, sľub, dohľad (§ 80) alebo peňažnú záruku (§ 81). Tieto prostriedky nahrádzajúce väzbu sú len možnosťami, a nie oprávnením osoby pozbavenej osobnej slobody. Peňažná záruka je opatrením, ktorým možno podľa Trestného poriadku nahradiť väzbu v prípade, ak sú dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c), alebo podľa písm. a) a písm. c) súčasne. V tomto prípade je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por., pričom tak ako to vyplýva zo spisu obvinený so zložením peňažnej záruky inou osobou - v tomto prípade jeho advokátkou JUDr. Katarínou Almášiovou, súhlasil. Výška peňažnej záruky nie je zákonom ustanovená, pričom pri samotnom rozhodovaní o nahradení väzby peňažnou zárukou súd prihliadol u obvineného J. na závažnosť trestných činov (u ani jedného z trestných činov sa nejednalo o obzvlášť závažný zločin), ich povahu a následok (nejedná sa o násilnú trestnú činnosť resp. trestnú činnosť, pri ktorej by bola spôsobená smrť, či ťažké ublíženie na zdraví) a tiež na majetkové pomery obvineného alebo osoby, ktorá za obvineného ponúkla peňažnú záruku (majetkové pomery advokátky obvineného JUDr. Kataríny Almášiovej špecializovaný súd prešetril na výsluchu obvineného dňa 04. októbra 2017). Súd konštatuje, že advokátka, ako aj obvinený boli informovaní o dôvodoch, pre ktoré môže kaucia pripadnúť štátu (§ 81 ods. 3 Tr. por.). Vzhľadom na závažnosť trestného činu, jeho povahu a následok a tiež na majetkové pomery osoby, ktorá za obvineného ponúkla peňažnú záruku, najvyšší súd považuje peňažnú záruku vo výške 30.000 eur za dostatočnú. V prípade dohľadu musí byť splnená podmienka, že príslušný orgán (súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie) vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaneho prípadu dospeje k záveru, že účel väzby možno dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným. Osoba obvineného J. - predovšetkým jeho predpokladané postavenie v zločineckej skupine, ako i povaha prípadu, ktorú najvyšší súd už spomenul vyššie vytvára záver, že vykonávaním dohľadu a kontroly nad obvineným, ako i individuálnou pomocou, ktorá mu bude poskytnutá a bude ho viesť k riadnemu a usporiadanému životu, účel väzby možno dosiahnuť. Za týmto účelom bude však probačný a mediačný úradník získavať podklady, ktoré sa týkajú rodinného, sociálneho či pracovného prostredia obvineného, vykonávať dohľad nad jeho správaním v priebehu skúšobnej doby a tiež rôzne iné úkony v trestnom konaní. Základnou povinnosťou, ktorú musia probační a mediační úradníci dodržiavať, je rešpektovanie a chránenie základných ľudských práv a slobôd a dôstojnosti človeka. Okrem iného, sú povinní sa pri svojej činnosti riadiť pokynmi sudcu v prípravnom konaní, prokurátora a predsedu senátu. Obvinený je samozrejme povinný plniť všetky podmienky dohľadu, ako aj ďalšie povinnosti a obmedzenia vyplývajúce z rozhodnutia súdu. Nakoľko súd akceptoval možnosti nahrádzajúce väzbu (§ 80, 81) uložil obvinenému primerané povinnosti a obmedzenia vymenované vo výroku rozhodnutia Špecializovaného trestného súdu sp.zn. 2Tp/7/2017 zo dňa 04. októbra 2017. Najvyšší súd zdôrazňuje, že v prípade, že by obvinený porušil čo i len jedno z nariadených povinností alebo obmedzení, ktoré mu boli uložené alebo probačný a mediačný úradník oznámi súdu, že dohľad neplní svoj účel, môže súd obvineného vziať opäť do väzby, pričom peňažná záruka, ktorá bola zložená vo výške 30.000 eur pripadne štátu. Pri rozhodovaní o väzbe najvyšší súd dôsledne zvažil, či a do akej miery ponechanie obvineného na slobode zvyšuje nebezpečenosť jeho

konania zakladajúceho väzobný dôvod a či obmedzenie osobnej slobody obvineného výkonom väzby nie je celkom zjavne neprimerané k miere zvýšenia rizika, ktoré by vyplývalo z jeho zotrvania či ponechania na slobode a dospel k záveru, že väzbu obvineného J. možno nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka, pričom vo vzťahu k osobe obvineného možno vysloviť, že nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka a následné prepustenie obvineného na slobodu, je dostatočné na to, aby bol naplnený účel väzby. Je treba zdôrazniť, že obvinený nie je stíhaný pre obzvlášť závažný zločin, kde väzbu možno nahradiť len v tom prípade, ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu, pričom obvinený potom, čo sa dozvedel, že je na neho vydaný zatykač sa sám prihlásil na políciu. Na tomto mieste je potrebné uviesť, že pri rešpektovaní práv obvineného, ako aj pri rešpektovaní skutkových okolností i s ohľadom na právnu kvalifikáciu skutkov, ktoré sa obvinenému kladú za vinu súd dospel v konečnom dôsledku k záveru, že nahradením väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka v spojení s primeranými obmedzeniami a povinnosťami za súčasného prijatia peňažnej záruky, sa dosiahne rovnaký účel, aký bol sledovaný „držaním“ obvineného vo väzbe. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky o sťažnosti obvineného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. a ako nedôvodnú ju zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.